

Predlog

Zakon o taksah za obiskovalce

Poglavje 1. Namen in področje uporabe

Oddelek 1-1 Namen

(1) Namen zakona je s prispevki obiskovalcev v obliki takse prispevati k financiranju skupnih dobrin, povezanih s turizmom.

(2) Skupne dobrine, povezane s turizmom, ki se lahko financirajo prek taks obiskovalcev, so storitve, naravno in kulturno okolje, infrastruktura, stavbe in drugi viri, katerih uporaba ali potreba po njih se znatno poveča s številom obiskovalcev.

(3) Skupne dobrine, povezane s turizmom, ki se lahko financirajo prek taks obiskovalcev za Longyearbyen, so javna infrastruktura in javne storitve, ki so predpogoj za turistično dejavnost v regiji Longyearbyen, ter druge storitve za turistično industrijo.

Oddelek 1-2 Uporaba zakona za Svalbard

Prvi in tretji odstavek oddelka 1-1, oddelki 2-3 do 2-10 in oddelek 4-1 zakona se uporabljajo tudi za Longyearbyen. Kralj lahko izda predpise o prilagoditvah, ki so potrebne zaradi lokalnih razmer (glej oddelek 3-1).

Poglavje 2. Nastanitvena taksa

Oddelek 2-1 Pristojnost za določitev občinske turistične nastanitvene takse

(1) Občina, ki jo zastopa občinski svet, lahko za izpolnitev namena iz oddelka 1-1 določi takse za obiskovalce.

(2) Taksa velja za celotno občino.

(3) Občina, ki jo zastopa občinski svet, lahko izda predpise, ki določajo, v katerih mesecih leta se uporablja nastanitvena taksa.

(4) Taksa se nanaša na oddajanje sob, stanovanj, koč, hiš, zemljišč itd. v hotelih, na hotelskih ladjah, v kampih, kampih za avtodome, hostlih, pristaniščih za rekreacijska plovila in drugih nastanitvenih objektih, vključno z zasebnimi nekomercialnimi najemi, kjer je gostu na voljo nastanitveni objekt med polnočjo in 6. uro zjutraj in za obdobje, krajše od 30 zaporednih dni.

(5) Obveznost plačila takse nastane z začetkom nočitve.

(6) Taksa se določi v prodajni dokumentaciji za storitev, s katero je povezana.

Oddelek 2-2 Načrt uporabe prihodkov, ustvarjenih z nastanitveno takso

(1) Občina pripravi načrt za uporabo prihodkov, ustvarjenih s takso, v skladu z namenom, navedenim v oddelku 1-1.

(2) Občina zagotovi, da lahko zadevna podjetja prispevajo k načrtu.

Oddelek 2-3 Izvzetja od plačila nastanitvene takse

(1) Za nastanitev na potniških ladjah v tranzitu ali za druge podobne nastanitvene storitve se taksa ne zaračuna.

(2) Ministrstvo lahko v predpisih določi druga izvzetja od plačila takse.

Oddelek 2-4 Osnova za izračun

(1) Občinska nastanitvena taksa se obračuna kot odstotek doplačila v višini 3 % takse, plačane za nastanitev, brez davka na dodano vrednost.

(2) Za Longyearbyen se lahko taksa za obiskovalce določi v fiksnem znesku.

Oddelek 2-5 Taksa

(1) Oseba, ki odplačno proda storitev, za katero se zaračuna taksa, izračuna takso, jo zaračuna gostu in jo plača občini, v kateri se nahaja nastanitev.

(2) Če ponudnik nastanitve, ki ni vpisan v register davka na dodano vrednost, za opravljanje storitve in pobiranje plačil v njegovem imenu uporabi drugo osebo, je ta posrednik odgovoren v razmerju do občine.

(3) Podjetja, vpisana v register davka na dodano vrednost, izračunajo in plačajo takso za enaka obdobja in z enakimi roki plačila, kot veljajo za obračun davka na dodano vrednost.

(4) Podjetja, ki niso vpisana v register davka na dodano vrednost, izračunajo in plačajo nastanitveno takso za eno koledarsko leto. Rok za plačilo je 10. marca naslednjega leta.

(5) Četrti odstavek se ustrezno uporablja za ponudnike, ki oddajajo stanovanja, sekundarna stanovanja ali počitniška stanovanja v najem, ki ni komercialne narave.

(6) Ministrstvo lahko v predpisih določi podrobnejše določbe glede odgovornosti iz drugega odstavka.

Oddelek 2-6 *Organ za pobiranje taks*

Organ za pobiranje taks je občina.

Oddelek 2-7 *Obveznost razkritja informacij in izjeme glede zaupnosti*

(1) Oseba, ki je dolžna plačati takso, občini na zahtevo predloži informacije, potrebne za nadzor osnove za izračun, pobiranje in plačilo takse. Občina lahko določi rok za razkritje informacij v skladu s prvim stavkom. Rok ne sme biti krajši od štirih tednov.

(2) Obveznost davčne uprave glede zaupnosti v skladu s prvim odstavkom oddelka 3-1 zakona o davčni upravi občini ne preprečuje, da od davčne uprave prejme informacije za uporabo pri njenem delu v zvezi s pobiranjem taks za obiskovalce in nadzorom nad njim v zvezi z naslednjim:

- a) kateri davčni zavezanci so imeli dohodke iz nastanitvenih storitev v občini;
- b) višino dohodkov iz teh storitev, ki jih sporoči davčni zavezanec in podjetje, ki omogoča opravljanje teh storitev, ki ga uporablja davčni zavezanec;
- c) naslovom vsake enote, ki jo davčni zavezanec da v najem.

Oddelek 2-8 *Globa*

(1) Če oseba, ki je dolžna plačati takso, ne izpolni svojih dolžnosti v skladu z oddelkom 2-5 ali prvim odstavkom oddelka 2-7, lahko občina tej osebi naloži globo za vsak zadevni dan. Globa ne sme biti višja od petkratnega zneska dnevne sodne takse.

(2) Občina lahko izda predpise o višini in določitvi globe.

Oddelek 2-9 *Pritožba in odlog plačila*

(1) Zoper posamezne odločbe v zvezi z nastanitveno takso se je mogoče pritožiti v skladu s predpisi zakona o javni upravi.

(2) Nastanitvena taksa se plača ob času in v znesku, določenih v odločbi, tudi če je bila zoper odločbo vložena pritožba ali je bil zoper odločbo vložen sodni postopek.

(3) V posebnih okoliščinah lahko občina odobri odlog plačila.

Oddelek 2-10 *Zapadle takse in zamudne obresti*

(1) Zapadla nastanitvena taksa je podlaga za izterjavo dolgovanega zneska.

(2) V primeru zapadlega plačila takse občini oseba, ki je dolžna plačati taksa, plača obresti v skladu z zakonom o obrestih na zapadla plačila.

Oddelek 2-11 *Naznanilo*

(1) Občina o odločitvi občinskega sveta s sprejemu predpisov o nastanitvenih taksah v skladu z oddelkom 2-1 brez nepotrebnega odlašanja obvesti ministrstvo.

(2) Ministrstvo lahko s predpisi določi podrobnejša pravila glede naznanila in začetka veljavnosti takse.

Poglavje 3. Taksa za obiskovalce za Longyearbyen

Oddelek 3-1 *Taksa za obiskovalce za Longyearbyen*

(1) Kralj izda predpise o taksah za obiskovalce za Longyearbyen. Taksa za obiskovalce se plača kot taksa za zagotavljanje nastanitve v Longyearbyenu in kot taksa za vsakega potnika, ki se vkrca na križarko ali izletniško ladjo oziroma se izkrca z nje v okrožju Longyearbyen.

(2) S takso za obiskovalce se bodo financirali javna infrastruktura in javne storitve, ki so predpogoj za turistično dejavnost v Longyearbyenu, ter druge storitve za turistično industrijo.

Poglavje 4. Končne določbe

Oddelek 4-1 *Začetek veljavnosti*

(1) Zakon začne veljati z dnem, ki ga določi kralj. Kralj lahko posamezne določbe uveljavi v različnih časovnih obdobjih.

(2) Ministrstvo lahko s predpisi izda prehodne določbe v zvezi z začetkom veljavnosti.

(3) Do začetka veljavnosti spremembe oddelka 4-2 lahko občina v skladu z oddelkom 2-14 zakona o izvrševanju zaračuna takso za obiskovalce v skladu s predpisi, ki urejajo pobiranje davkov.

Oddelek 4-2 *Spremembe zakona o izvrševanju*

Od datuma, ki ga določi kralj, se zakon št. 86 z dne 26. junija 1992 o izvrševanju spremeni, kot sledi: v oddelku 2-14 se doda naslednji odstavek:

(f) Taksa za obiskovalce in globa v skladu z zakonom o taksah za obiskovalce.